

عنوان مقاله:

مقایسه اثر افزودن بافرهای رایج در تغذیه نشخوارکنندگان بر قابلیت هضم ظاهری مواد مغذی با استفاده از روش خاکستر نامحلول در اسید (AIA)

محل انتشار:

ششمین کنگره علمی پژوهشی توسعه و ترویج علوم کشاورزی و منابع طبیعی در ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

نسرین مهدوی راد - دانش آموخته کارشناسی ارشد تغذیه دام، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان

مرتضی چاجی - دانشیار گروه علوم دامی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان

مهدی دهقان بنادکی - استاد گروه علوم دامی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی تهران، کرج

خلاصه مقاله:

این آزمایش باهدف بررسی مقایسه ای اثر بافرهای مختلف بر قابلیت هضم ظاهری مواد مغذی در جیره هایی که به طور آزاد تغذیه میشوند و نسبت کنسانتره در آنها بالا است انجام شد. قابلیت هضم از روش خاکستر نامحلول در 35 راس بره نژاد عربی در حال رشد، با میانگین وزنی 29/37 3/63 کیلوگرم در قالب طرح کاملاً تصادفی با 5 تیمار و 7 تکرار به مدت 45 روز انجام شد. جیره های آزمایشی شامل: 1- شاهد بدون بافر (60) درصد کنسانتره 40 + درصد علوفه، جیره پایه)، 2- جیره پایه + سطح 1/5 درصد بیکربنات سدیم، 3- جیره پایه + سطح 1/5 درصد سدیم سسکویی کربنات، 4- جیره پایه + سطح 2 درصد ژئولیت و 5- جیره پایه + بافر ترکیبی (0/75) درصد سدیم سسکویی کربنات 0/75 + درصد بیکربنات سدیم بودند. نتایج آزمایش اختلاف آماری معنی داری را در مقدار قابلیت هضم ظاهری مواد مغذی (ماده آلی، پروتئین خام، ماده خشک، ADF و NDF نشان نداد، به لحاظ عددی بالاترین درصد قابلیت هضم ماده آلی، پروتئین خام، ADF، NDF و ماده خشک به ترتیب با 79/28، 77/18، 59/98، 65/41 و 78/13 مربوط به تیمار 2 و کمترین درصد قابلیت هضم ماده خشک، ADF، پروتئین خام و NDF به ترتیب با 72/03، 55/19، 74/18 و 60/22 درصد مربوط به تیمار 1 (شاهد) بود. از طرفی، کمترین قابلیت هضم ماده آلی در این روش با 75/48 به تیمار 4 (حاوی 1/5 درصد بیکربنات سدیم) اختصاص داشت.

کلمات کلیدی:

بیکربنات سدیم، ژئولیت و سدیم سسکویی کربنات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/911116>

